

Άγιος Δημήτριος

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ

4 Δεκεμβρίου 2022

(Λουκ. ιγ' 10 - 17)

(Γαλ. γ' 23 - δ' 5)

Ἐν μέσω θλίψεων

«Γύναι, απολέλυσαι της ασθενείας σου»

Ο άνθρωπος που αναζητεί και εγκολπώνεται στη ζωή του την αγάπη του Θεού, γίνεται δέκτης των θείων ευεργεσιών του, οι οποίες τον καταξιώνουν στην προοπτική της αληθινής χαράς και ευτυχίας. Ακριβώς, η περίπτωση της συγκύπτουσας γυναίκας, που τόσο ζωντανά ξεδιπλώνει η σημερινή ευαγγελική περικοπή, είναι αποκαλυπτική της αλήθειας αυτής, η οποία στέλνει στην εποχή μας πολύ ξεκάθαρα και αποκρυσταλλωμένα μηνύματα.

Πορεία δοκιμασίας

Ο Χριστός βρίσκεται σε μια Συναγωγή, όπως άλλωστε συνήθιζε σε αρκετές περιπτώσεις. Ανάμεσα στο ακροατήριό Του ξεχώριζε μια άρρωστη γυναίκα. Την είχε κυριεύσει πονηρό πνεύμα και την ταλαιπωρούσε για δεκαοκτώ ολόκληρα χρόνια, αφού την κρατούσε σκυφή και δεν μπορούσε να ορθώσει το ταλαίπωρο κορμί της. Ήταν συγκύπτουσα, σύμφωνα με την περιγραφή του ιερού ευαγγελίου. Παρόλη όμως την άσχημη κατάσταση στην οποία περιήλθε και στην οποία την καθήλωνε η ασθένεια της, δεν παρέλειπε να ανασυντάσσει όσες δυνάμεις της απέμεναν και να επισκέπτεται κάθε Σάββατο τη Συναγωγή. Να συμμετέχει στη λατρεία. Ακόμα πιο πέρα, η γυναίκα αυτή δεν μεμψιμοιρούσε, αλλά για το κατόντημά της θεωρούσε υπεύθυνο μόνο τον εαυτό της. Σε τέτοια λοιπόν δυσμενή θέση βρισκόμενη, επικαλείτο τη βοήθεια του Θεού και την επιζητούσε για ν' αντιμετωπίσει τη μεγάλη δοκιμασία της. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ο Χριστός την ονομάζει «θυγατέρα του Αβραάμ», δηλαδή παιδί του Θεού. Το απρόσιτο για μας σχέδιο του Θεού επέτρεψε και σ' αυτή την περίπτωση τη φοβερή αρρώστια της. Η γυναίκα δεν θεωρεί υπεύθυνο το Θεό για όσα υποφέρει και για όσα χρειάζεται να βαστάξει στη ζωή της. Γι' αυτό και δεν απομακρύνεται από την κοινωνία της αγάπης Του. Αισθάνεται ότι είναι ο μόνος σωτήριος δρόμος για τη λύτρωσή της.

Το νόημα της θλίψεως

Ο κάθε άνθρωπος στη ζωή του περνά μέσα από δοκιμασίες και γνωρίζει τον πόνο σε κάθε ώρα και στιγμή. Γι' αυτό, έχει ανάγκη να επικαλείται τη δύναμη και να εκζητεί τη βοήθεια του Θεού. Για να μπορέσει όμως να

Α
Γ
Ι
Ο
Σ

Δ
Η
Μ
Η
Τ
Ρ
Ι
Ο
Σ

9
3,
3

F
M

S
T
E
R
E
O

δεχθεί τη δύναμη του Χριστού πρέπει ν' ακολουθήσει το δρόμο της ψυχικής και πνευματικής κάθαρσης. Τα πρώτα βήματά του είναι: ο πόνος, η θλίψη, οι δοκιμασίες, οι πειρασμοί. Ο λόγος του Θεού και οι Πατέρες της Εκκλησίας μάς μιλούν για τις πνευματικές ευεργεσίες που μπορούμε ν' αποκομίζουμε από τους διάφορους πειρασμούς, όταν βέβαια τοποθετούμαστε σωστά απέναντι τους, με όπλα μας την πίστη και την ελπίδα. Όταν νεκρώνουμε το δικό μας θέλημα για να φανερώνεται το θέλημα του Θεού, ως ασφαλής πυξίδα και μόνιμος οδηγός στη ζωή μας. Οι Πατέρες της Εκκλησίας σημειώνουν ότι ο άνθρωπος με τις δοκιμασίες και τις θλίψεις φωτίζεται, γιατί ο πόνος τον οδηγεί στην ταπείνωση που μας επαναφέρει στη φυσική ψυχική μας κατάσταση. Χαρακτηριστικά, ο άγιος Ιωάννης της Κλίμακας αναφέρει: «οι πνευματικά αδύνατοι ας γνωρίζουν ότι ο Θεός τους επισκέπτεται, όταν παρουσιάζονται σωματικές ταλαιπωρίες και κίνδυνοι και εξωτερικοί πειρασμοί. Ενώ οι τέλειοι ας τον γνωρίζουν από την παρουσία του Αγίου Πνεύματος και από την προσήκη των χαρισμάτων».

Το παράδειγμα των αγίων

Εν μέσω θλίψεων δοκιμασιών, αλλά και του μαρτυρίου, ανέβηκαν σε ύψη τελειώσεως οι άγιοι που λάμπουν στο Ορθόδοξο χριστιανικό στερέωμα της Εκκλησίας μας και κοσμούν το οικοδόμημά της με το ευλογημένο παράδειγμά τους. Σήμερα τιμούμε τη μεγαλομάρτυρα Βαρβάρα, τον Ιωάννη το Δαμασκηνό, τον Χριστόδουλο το μάρτυρα, τους αγίους Σεραφεΐμ, Κασσιανό και άλλες αγιασμένες μορφές. Η ακτινοβολία των αγίων μέσα από τη θεάρεστη ζωή, το έργο, τα θαύματα και το μαρτύριό τους, αποτελεί φάρο για όλους τους ανθρώπους όλων των εποχών και αποτελεί οδοδείκτη για την εν Χριστώ πορεία και σωτηρία του κάθε ανθρώπου προσωπικά. Η υπομονή στις δοκιμασίες της ζωής, όπως συνέβη με την μεγαλομάρτυρα Βαρβάρα, καθώς επίσης και η βαθειά πίστη όπως ήταν εκείνη που επέδειξε μπροστά στη μεγάλη ασθένειά της η συγκύπτουσα γυναίκα, καταξιώνουν τον άνθρωπο ως χαριτωμένη εικόνα του Θεού που ακτινοβολεί και ανοίγει φωτεινούς ορίζοντες που αναδεικνύονται σε σταθερές ουράνιες και αιώνιες. Οι αρετές αυτές εκτοξεύουν τον άνθρωπο και τον ανεβάζουν εκεί όπου γεύεται μιας ανεπανάληπτης αρχοντίας που δεν φθείρεται ούτε και αποδομείται.

Αγαπητοί αδελφοί, το παράδειγμα της συγκύπτουσας γυναίκας που μετά τη θεραπεία της από τον Κύριο «παραχρήμα ανορθώθη και εδόξαζε τον Θεόν», αλλά και της μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας που καταξιώθηκε να δώσει την πιο μεγαλειώδη μαρτυρία ζωής, ας γίνει η πιο σταθερή πραγματικότητα στη ζωή μας. Ο πόνος, η θλίψη, η ασθένεια, ακόμα και ο θάνατος σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να λυγίζουν τον άνθρωπο που είναι οριζοντιωμένος στην κοινωνία της αγάπης του Θεού. Οι ουράνιοι προσανατολισμοί τού προσφέρουν τη θεία εκείνη βοήθεια που τον καθιστούν ικανό να ξεπερνά τις όποιες πνευματικές και σωματικές δοκιμασίες της ζωής και αβίαστα να αναφωνεί σε κάθε στιγμή της ζωής του: «Ευλογημένο το όνομά Σου Κύριε».

Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκκισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἔσμεν. πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐνὶ Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἑλληνι, οὐκ ἐνὶ δούλῳ οὐδὲ ἐλεύθερῳ, οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ θήλῳ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νηπιὸς ἐστίν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπου ἐστὶ καὶ οἰκονόμου ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νηπιοί, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Εὐαγγελικό Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασιν. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου· Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος καὶ εἶπεν· Ὑποκριτὰ· ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; Ταύτην δὲ, θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἦν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

Πολύφωτοι Αστέρες της Εκκλησίας

Αγία Βαρβάρα η Μεγαλομάρτυς

Αποτελεί κόσμημα των μαρτύρων του 3ου αιώνα μ.χ. Ο πατέρας της ήταν από τους πιο πλούσιους ειδωλολάτρες της Ηλιουπόλεως και ονομαζόταν Δίοσκορος. Μοναχόκορη η Βαρβάρα, διακρινόταν για την ομορφιά του σώματός της, την ευφυΐα και σωφροσύνη της. Στη χριστιανική πίστη κατήχησε και είλκυσε τη Βαρβάρα μια ευσεβής χριστιανή γυναίκα.

Τη ζωή της μέσα στο ειδωλολατρικό περιβάλλον η Βαρβάρα περνούσε "εν πάση ευσέβεια και σεμνότητι". Α' προς Τιμόθεον, Β' 2.. Δηλαδή με κάθε ευσέβεια και σεμνότητα. Όμως το γεγονός αυτό, δεν έμεινε για πολύ καιρό μυστικό. Ο Δίοσκορος έμαθε ότι η κόρη του είναι χριστιανή και εκνευρισμένος διέταξε τον αυστηρό περιορισμό της. Αλλά η Βαρβάρα κατόρθωσε και δραπέτευσε. Ο πατέρας της τότε εξαπέλυσε άγριο κυνηγητό μέσα στις σπηλιές και τα δάση, όπου κρυβόταν η κόρη του. Τελικά, κατόρθωσε και τη συνέλαβε. Αλλά ο άσπλαχνος και πωρωμένος ειδωλολάτρης πατέρας, παρέδωσε την κόρη του στον ηγεμόνα Μαρκιανό.

Αυτός, αφού στην αρχή δεν κατόρθωσε με δολοφονικούς τρόπους να μεταβάλει την πίστη της, διέταξε και τη μαστίγωναν ανελέητα. Κατόπιν τη φυλάκισε, αλλά μέσα εκεί ο Θεός θεράπευσε τις πληγές της Βαρβάρας και ενίσχυσε το θάρρος της. Τότε ο ηγεμόνας θέλησε να τη διαπομπεύσει δημόσια γυμνή. Αλλά ενώ έβγαζαν τα ρούχα της, άλλα ωραιότερα εμφανίζονταν στο σώμα της. Ο ηγεμόνας βλέποντας το θαύμα, διέταξε να αποκεφαλισθεί.

Χωρίς καθυστέρηση, ο ίδιος ο κακούργος πατέρας της, ανέλαβε και την αποκεφάλισε. Εορτάζετε την 4η Δεκεμβρίου.

'Αγιος Νικόλαος, Αρχιεπίσκοπος Μύρων της Λυκίας, ο Θαυματουργός

Γεννήθηκε στα Πάταρα της Λυκίας γύρω στα 250 μ.Χ. από ευσεβείς και πλούσιους γονείς, οι οποίοι τον ανέθρεψαν "εν παιδεία και νοουθεσία Κυρίου". Πολύ νωρίς ο Κύριος κάλεσε κοντά του τους δύο γονείς του και ο ίδιος, έχοντας πάντοτε οδηγό τη ρήση του Ευαγγελίου "δότε Ελεημοσύνην", μοίρασε την περιουσία του στους φτωχούς και αφωσιώθηκε ολοκληρωτικά στη Λατρεία του Υψίστου.

Είναι γνωστή και αξιοθαύμαστη η ενέργεια του αυτή να βοηθήσει νύχτα και κρυφά τις τρεις αδελφές με αξιολογο χρηματικό ποσό, για να μην αναγκαστούν, λόγω της φτώχειας τους, να παρασυρθούν στην ατίμωση. Κινούμενος ο Νικόλαος από ήερο πάθος, αποφάσισε να ταξιδέψει για να προσκυνήσει τους Αγίους Τόπους. Καθώς έπλεε το πλοίο, άρχισαν να πνέουν σφοδρότατοι άνεμοι και ξέσπασε μεγάλη τρικυμία. Επιβάτες και πλήρωμα έχασαν την ψυχραιμία τους και περίμεναν να καταποντισθούν.

Ο Νικόλαος όμως γονατιστός προσευχήθηκε με θερμή προς τον Κύριο και το θαύμα έγινε. Οι άνεμοι έπαυσαν και η θάλασσα αμέσως γαλήνεψε. Όμως κάποιος ναύτης, που ήταν στο κατάρτι, γλίστρησε και έπεσε στο κατάστρωμα νεκρός. Όλοι στενοχωρήθηκαν, που χάθηκε ένας άνθρωπος. Χάρη όμως στις θερμές προσευχές του Αγίου ο ναύτης αναστήθηκε, σαν να ζύπνησε από βαθύ ύπνο.

Μετά το προσκύνημα στους Αγίους Τόπους επέστρεψε στα Πάταρα, όπου ζούσε με οσιότητα και δικαιοσύνη. Ο Θεός τον αξίωσε να χειροτονηθεί πρεσβύτερος και μετά το θάνατο του Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας να εκλεγεί Αρχιεπίσκοπος. Έτρεφε μεγάλη αγάπη για τους φτωχούς και τους αδυνάτους. Ίδρυσε στην αρχιεπισκοπή του φτωχοκομείο, ξενώνα, νοσοκομείο και άλλα φιλανθρωπικά ιδρύματα. Στις δύσκολες στιγμές των διωγμών του Διοκλητιανού εμπύχωνε το ποίμνιο του και ιδιαίτερα τους νέους. Γι' αυτό συλλαμβάνεται, φυλάκίζεται και βασανίζεται. Υπομένει όμως όλες τις διώξεις και τις ταλαιπωρίες προς δόξαν Κυρίου.

Μετά την καταπαύση των διωγμών από τον αυτοκράτορα Μέγα Κωνσταντίνο αναλαμβάνει και πάλι το ποιμαντικό του έργο στα Μύρα. Το 325 μ.Χ. λαμβάνει μέρος στην Α' Οικουμενική Σύνοδο, που έγινε στη Νίκαια της Βιθυνίας, και καταπολεμεί με θάρρος και τόλμη τις κακοδοξίες του Αρείου. Υπερασπίζεται με σθένος την Ορθοδοξία και αναδεικνύεται "κάνων πίστεως" και διδάσκαλος του Ευαγγελίου. Για την ενίσχυση του εμφανίστηκε ο ίδιος ο Χριστός και του έδωσε ευαγγέλιο και η Μητέρα Παναγία, που του χάρισε ωμοφόριο.

Όταν επέστρεψε από τη Σύνοδο, συνέχισε το ποιμαντικό του έργο μέχρι τα βαθιά γεράματα, οπότε και παρέδωσε το πνεύμα του στον Πανάγαθο Θεό το 330 μ.Χ.

Με τα ωραιότερα εγκώμια τον τιμά η Εκκλησία. "Κανόνα πίστεως και εικόνα πραότητος, εγκρατείας διδάσκαλον" τον ονομάζει ο υμνωδός και "ποιμένα μέγαν" τον αποκαλεί. Ανατολή και Δύση του αναγνωρίζουν ξεχωριστή θέση μεταξύ των Αγίων.